

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קמ"ט ע"א

פרשת ויצא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קמ"ח ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אָזיל לִיה, וְסִדֵּר מְלִין קַמִּיה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְדַאי שְׁפִיר קֶאֱמֵרוּ, וְכֹלָא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתֵמֵר. אָמַר, מְלִין אֵלִין, מִבְּנֵי בְנוֹי דְּרַבִּי צְדוּק חֲלָשָׁא נִינְהוּ. מַאי טַעְמָא אֲקָרִי חֲלָשָׁא, בְּגִין דְּאַרְבָּעִין שָׁנִין אֲתַעֲנִי עַל יְרוּשָׁלַם, דְּלֹא יִתְחַרֵּב בְּיוֹמוֹי, וְהָוּה פְּרִישׁ עַל כָּל מְלָה וּמְלָה דְּאוֹרֵייתָא, רְזִין עֲלֵאִין, וְיִהִיב בָּהּ אֲרַחָא לְבְנֵי עֲלָמָא, לְאַתְנַהֲגָא בָּהּ.

תרגום לעברית

בְּכָה רַבִּי יִצְחָק, [וּחִיךְ] וְשָׁמַח. אָמַר, אֵלּוּ הַמְּרַגְלִיּוֹת תַּחַת יְדֵיכֶם, וְלֹא אֵלֶךְ אַחֲרֵיכֶם? אָמְרוּ לוֹ, אַתָּה תֵּלֵךְ לְדִרְכָּךְ, וְאֲנוּ נִכְנֵס לְעִיר לְהִלּוּלָא שֶׁל בְּנֵי זֶה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, עֲכָשׁוּ יֵשׁ לִי לְלֶכֶת לְדִרְכִּי. הֵלֵךְ לוֹ וְסִדֵּר אֶת הַדְּבָרִים לְפָנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדַאי יָפָה אָמְרוּ, וְהַכֹּל נֶאֱמַר בְּקֹדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אָמַר, הַדְּבָרִים הֵלְלוּ הֵם מִבְּנֵי בְנוֹי שֶׁל רַבִּי צְדוּק הַחֲלָשׁ הֵם. מָה הַטַּעַם נִקְרָא חֲלָשׁ? מִשּׁוֹם שְׁאַרְבָּעִים שָׁנָה הִתְעַנָּה עַל יְרוּשָׁלַם שֶׁלֹּא יִתְחַרֵּב בְּיָמָיו, וְהָיָה מְפָרֵשׁ עַל כָּל דָּבָר וְדָבָר שֶׁל הַתּוֹרָה סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים וְנוֹתֵן בָּהֶם דֶּרֶךְ לְבְנֵי הָעוֹלָם לְהִתְנַהֵּג בָּהֶם.

אמר רבי יצחק, לא הוּו (אלא) יומין ועירין, עד דאערענא בההוא בר נש ובכריה ועירא עמיה. אמינא ליה, אן הוא ברה אחרא. אמר לי, עבידנא ליה הלולא ואשתאר בדביתהו. כיון דאשתמודע בי, אמר ליה חייך, דלא זמיננא לך להלולא דברי, בגין תלת מלין. חד, דלא ידענא בך ולא אשתמודענא לך, דהכי מזמנן ליה לבר נש כפום יקריה, ודילמא אנת גברא רבא, ואפגים יקרה. וחד, דילמא אנת אזיל בארחה בבבילון, ולא אטרח עלה. וחד, דלא תכסיף קמי אנשי דחבורא. דאורחא דילן, דכל אינון דאכלי לפתורא דחתן וכלה, כלהו יהבי נבזבזן ומתנן לון. אמינא ליה, קודשא בריה הוא ידן לך לטב. אמינא ליה, מה שמך, אמר ליה צדוק זוטא. בההוא שעתא, אוליפנא מניה, תליסר (נ"א תריסר) רזין עלאין באורייתא, ומן בריה תלת, חד בנבואה, וחד (נ"א ותרין) בחלמא.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, לא היו [אלא] ימים מועטים עד שפגשתי אותו האיש, ובנו הקטן עמו. אמרתי לו, איפה בנה האחר? אמר לי, עשיתי לו הלולא, ונשאר עם אשתו. כיון שהכיר אותי, אמר לי, חייך שלא הזמנתי אותך לחתנת בני משום שלשה דברים: אחד - שלא ידעתי בך ולא הכרתי אותך, שכה מזמינים את האדם - כפי כבודו, ואולי אתה איש גדול ויפגם כבודך. ואחד - אולי אתה הולך לדרךך בחפזון ולא אטריח עליך. ואחד - שלא תתבייש לפני אנשי החבורה, שדרךנו - שכל אותם שאוכלים על שלחן חתן וכלה, כלם נותנים להם אוצרות ומתנות. אמרתי לו, הקדוש ברוך הוא ידון אותך לטוב. אמרתי לו, מה שמך? אמר לי, צדוק הקטן. באותה שעה למדתי ממנו שלשה עשר [תריסר] סודות עליונים בתורה, ומבנו שלשה, אחד בנבואה, ואחד [ושנים] בחלום.

וְאָמַר מַה בֵּין נְבוּאָה לְחֻלְמָא. נְבוּאָה בְּעֻלְמָא דְדַכּוּרָא אִיהוּ, וְחֻלְמָא בְּעֻלְמָא דְנוֹקְבָא, וּמַהֲאִי לְהָאִי, (עֵינִין לִקְמֹן בַּסְתָּרֵי תוֹרָה וּמַעֲבָר לַדָּף) כְּשִׁיתָא דְרָגִין נִחְתָּא. נְבוּאָה בִּימִינָא וּבִשְׂמָאלָא, וְחֻלְמָא בְּשְׂמָאלָא. וְחֻלְמָא מִתְפָּרָשָׁא לְכַמָּה דְרָגִין לְתַתָּא, בְּגִין כֹּךְ חֻלְמָא אִיהוּ בְּכָל עֻלְמָא. אֲבָל כְּפֻם דְרָגִיָּה, הָכִי חָמִי, כְּפֻם בַּר נָשׁ, הָכִי דְרָגִיָּה, דְנְבוּאָה לֹא אֶתְפַּשְׁטָא אֱלָא בְּאַתְרֵיהּ.

תרגום לעברית

וְאָמַר, מַה בֵּין נְבוּאָה לְחֻלּוֹם? נְבוּאָה בְּעוֹלָם הִיא שֶׁל זָכָר, וְחֻלּוֹם בְּעוֹלָם הַנְּקֵבָה, וּמִזֶּה לָזֶה בִּשְׁשׁ דְּרָגוֹת יוֹרֵד. הַנְּבוּאָה בִּימִין וּבִשְׂמָאל, וְחֻלּוֹם בְּשְׂמָאל. וְחֻלּוֹם נִפְרָד לְכַמָּה דְּרָגוֹת לְמַטָּה, מִשּׁוּם כֹּךְ הַחֻלּוֹם הוּא בְּכָל הָעוֹלָם, אֲבָל כְּפִי דְרָגָתוֹ. כֹּךְ נִרְאֶה, כְּפִי הָאָדָם כֹּךְ דְּרָגָתוֹ, הַנְּבוּאָה אֵינָה מִתְפַּשְׁטָת אֱלָא בְּמִקּוּמָהּ.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי מַה כְּתִיב, (בְּרֵאשִׁית כח) וַיַּחֲלֹם וַהֲנִה סֻלָּם מוֹצֵב אֶרֶצָה וְרֹאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה וַהֲנִה מִלֵּאכֵי אֱלֹהִים עֲלִים וַיְרִידִים בּוֹ. פֶּתַח וְאָמַר, (יחזקאל א) הָיָה הָיָה דְבַר ה' אֶל יַחֲזִקְאֵל בֶּן בּוּזִי הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים עַל נְהַר כְּכַר וַתְּהִי עָלָיו שֵׁם יְד ה'. הָיָה הָיָה, נְבוּאָה לְשַׁעֲתָא הָיָה (ס"א הוֹוֹת), דְּאַצְטְרִיָּה עַל גְּלוּתָא בְּגִין דְּשִׁכְיִנְתָּא נִחְתַּת בְּהוּ בִּישְׂרָאֵל בְּגְלוּתָא, וְחָמָא יַחֲזִקְאֵל מַה דְּחָמָא לְפֻם שַׁעֲתָא. וְאַף עַל גַּב דְּלֹא אֶתְחַזִּי הֵהוּא אֲתֵר לְהָאִי, בְּגִינֵי כֹךְ הָיָה הָיָה. מֵאִי הָיָה הָיָה. אֱלָא הָיָה לְעִילָא, הָיָה לְתַתָּא. דְּכְתִיב סֻלָּם מוֹצֵב אֶרֶצָה וְרֹאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה, נְטִיל (לִיה) לְעִילָא וְנְטִיל (לִיה) לְתַתָּא. הָיָה הָיָה, חַד לְעִילָא, וְחַד לְתַתָּא. (עֵינִין בַּסּוּף הַסֵּפֶר מַה שַּׁחֲסַר כֹּאן סִימָן נ', (וְהוּא ג' כִּלְקַמּוּדָף ק"ו ע"א קַחְחוּ מִשִּׁם))

בא ראה מה כתוב, ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו. פתח ואמר, (יחזקאל א) היה הנה דבר ה' אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר כבר ותהי עליו שם יד ה'. היה הנה - נבואה לשעה היתה, שהצטרכה על הגלות משום שהשכינה ירדה עם ישראל לגלות, וראה יחזקאל מה שראה לפי שעה. ואף על גב שאותו המקום לא ראוי לזה, משום כך היה הנה. מה זה היה הנה? אלא היה למעלה - הנה למטה, שכתוב סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה. נוטל [אותו] למעלה ונוטל [אותו] למטה. היה הנה - אחד למעלה ואחד למטה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קמ"ט ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

תא חזי, האי סלם בתרי עלמין אתתקף, בעילא ותתא. בארץ כשדים על נהר כבר. בארץ כשדים, באתר דגלותא שריא ביה, ועם כל דא על נהר כבר. מאי נהר כבר. אלא דהנה כבר, מקדמת דנא, דשכינתא

תרגום לעברית

בא ראה, הסלם הזה מחזיק בשני עולמות - במעלה ומטה. בארץ כשדים על נהר כבר. בארץ כשדים - במקום שהגלות שורה בו, ועם כל זה, על נהר כבר. מה זה נהר כבר? אלא שהיה כבר מקדם לכן, שהשכינה שורה עליו, שכתוב ונהר יצא מעדן להשקות את הגן וגו'. וזה הוא נהר אחד מאותם ארבעה הנהרות. ומשום ששורה עליו מקדם לכן והיה עליו כבר - שורה בו עכשו, והתגלה ליחזקאל.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

